

Exemples de redaccions corregides de les PAU

1. PAU Juny 2019

Què preferiu el mar o la muntanya. Doneu com a mínim 2 arguments (150 paraules)

Des de sempre, quan iniciem una conversació amb algú, i el volem conèixer millor, fem la pregunta següent: “I tu què prefereixes, el mar o la muntanya?” En el meu cas, la meva resposta seria la muntanya. És molt probable que sigui de les poques persones que prefereix la muntanya abans que el mar, però els motius pels quals faig aquesta tria són, bàsicament, pel record de la meva infantesa.

Primer de tot, la muntanya m’aporta una tranquil·litat que la platja no té i que em connecta amb el meu jo interior per evadir-me del món quan ho necessito. Això em permet dissuadir-me de tots els problemes que he tingut fins aquell moment.

Un altre motiu per triar la muntanya és perquè hi tinc molts bons records, com per exemple tot els caps de setmana que he passat al Baix Montseny amb els meus pares, o bé totes les vegades que he anat de càmping amb els meus amics a Lleida.

En resum, sempre que tingui temps lliure triaré la muntanya abans que el mar per tots els records d’infantesa que hi guardo i per l’evasió que m’ofereix quan la necessito.

2. PAU Juny 2018

Escriviu un text ben estructurat, de cent vint-i-cinc a cent cinquanta paraules, sobre una ciutat que us hagi impactat i exposeu quines són les característiques d’aquesta ciutat o les situacions que hi heu viscut que han motivat aquest impacte. [2 punts]

Sempre m’havien dit que Madrid era una ciutat urbana, cosmopolita i poc tranquil·la. Segurament la raó sigui perquè hi viuen més de sis milions de persones, les quals provoquen embussaments a les carreteres i aglomeracions als carrers.

Tot i que les meves expectatives que m’agradés la ciutat no eren gaire bones, vaig decidir donar-li una oportunitat a la capital. És per això que vaig allotjar-m’hi durant una setmana, per tal de visitar els indrets més rellevats de la metròpolis, com ara el Valle de los Caídos, el museu del Prado o bé el Parque del Retiro.

Tenint en compte tots els llocs visitats, no em queda cap dubte que Madrid és un ciutat cosmopolita, plena de museus i escultures destacades. Gràcies a aquesta visita, vaig comprovar que la capital del nostre país posseeix una gran riquesa cultural i històrica.

3. PAU Juny 2009

Desenvolueu, en unes dues-centes paraules, UN dels temes següents:

a) Què en sé, de la Guerra de Troia, i per quines fonts (escolars, literàries, cinematogràfiques, etc.) he arribat a saber-ho.

b) Relacions entre el cinema i la literatura (podeu inspirar-vos en algun cas concret que us hagi interessat, o bé desenvolupar consideracions generals).

Des de ben petita m'he interessat per la lectura i el cinema i he pensat que la unió entre tots dos mons és una simbiosi perfecta, ja que resulta molt difícil crear un llibre a partir d'una pel·lícula o bé al revés. Segurament, perquè s'ha de saber escollir bé la informació a projectar i tenir clares les característiques més rellevants de l'obra que desitgem adaptar.

Segons el meu parer, la capacitat d'adaptar un llibre per crear-ne una pel·lícula hauria d'estar considerat un art. Per a mi, escollir què és realment important d'un llibre i saber-ho transmetre al públic amb les paraules i escenes adequades no és una tasca gens fàcil. Per aquest motiu, admiro aquells directors que són capaços de transformar una obra literària en una pel·lícula sense perdre l'essència del llibre en si.

Un exemple clar són les pel·lícules de Harry Potter, en què el director de la pel·lícula va ser capaç d'expressar el sentiment de la màgia que l'autora, J.K. Rowling, volia transmetre als seus lectors. Per tant, puc afirmar que, per a mi, són una de les millors adaptacions de la història fetes al cinema per la seva versemblança en els llibres originals.

En resum, penso que per emocionar el públic cal triar la informació i característiques més rellevants del llibre per tal que l'adaptació sigui un èxit i s'expressin les idees d'un autor/a d'un llibre de la manera més fefaent possible.

4. PAU Setembre 2017

En el text es fa esment d'una relació familiar complicada. A la protagonista se li remou tot per dins quan s'ha de retrobar amb les seves germanes. Escriviu un text formal i ben estructurat, de cent vint-i-cinc a cent cinquanta paraules, sobre relacions o situacions que cal afrontar i que us remouen per dins.

Als deu anys vaig haver-me d'enfrontar a una situació que encara em remou per dins cada cop que la recordo. El 2011 vaig haver-me d'enfrontar a la mort del meu pare, que va morir de càncer de fetge. Des de llavors, la meua vida ha estat molt complicada. Podríem dir que des d'aquell vuit d'agost del 2011 tot va anar a pitjor fins ara.

El primer any després de la defunció del meu pare va ser molt difícil, no perquè no hagués superat la seva defunció, sinó perquè ma mare va agafar una depressió i va ser diagnosticada d'esquizofrènia.

Per sort, al cap de gairebé un any van trobar un bon tractament i a, dia d'avui, pot valdre's per si sola. Tot i així, haver viscut amb una persona amb aquesta malaltia no ha estat fàcil.

Després d'aquest gran cop, ella va perdre l'empatia i l'interès per les coses. Seguidament ella va refer la seva vida amb un home que era el dimoni en persona. Aquest va aprofitar-se de la seva situació i la va extorsionar amb insults, tractant-la de boja o drogoaddicta, li va controlar els bancs, pegava al meu germà i fins i tot va amenaçar-me en fer-me mal.

La desgràcia és que la meua mare va estar amb aquest home durant sis anys, temps que va desentendre's del meu germà i de mi. Aquest sis anys em va tocar fer de mare i amb només tretze anys ja feia el menjar, netejava, cuidava del meu germanet, planxava i feia esport.

Reconec que aquests sis anys van ser molt durs per a mi i m'agradaria oblidar-los per tornar a tenir la relació que tenia amb la meua mare, però ara m'és impossible. Les seves mentides dient que l'havia deixat quan no era així, el record dels seus comentaris o el simple fet que el preferís a ell, abans que a nosaltres, no m'ho permeten. És per això que ara visc amb els meus avis i gairebé no tinc relació amb ella.

En conclusió, malgrat que aquesta experiència no la sap gairebé ningú, actualment se'm fa molt difícil tractar amb la meua mare i veure-la perquè em remou sentiments negatius per dins.

5. PAU Juny 2016

Opció A

En el text es reflecteix una situació de conflicte entre un professor i els seus alumnes, provocat per un atac de rialles. Escriviu un text ben estructurat, de cent vint-i-cinc a cent cinquanta paraules, sobre algun cas semblant que conegueu o que hàgiu viscut personalment a l'aula o en algun altre context.

Farà cosa d'un any a la classe d'història d'una amiga, que estudia al Baix Penedès, hi va haver un conflicte que va provocar una atac de rialles entre els seus companys.

Es veu que aquell any va venir una professora nova a fer una substitució. Recordo que em va dir que es deia Helga i que era molt vergonyosa. Això, sumat a la pressió de no haver fet mai classes a l'alumnat de Batxillerat, feia que no pogués acabar una oració sencera amb sentit.

La meva amiga i els seus companys, en veure que s'explicava malament, van decidir ignorar les seves explicacions i posar-se a fer feina d'altres assignatures, cosa que va enfadar moltíssim a la professora.

Aquesta va demanar que prenguessin apunts de la presentació que ella havia creat, però molts la van ignorar. Un d'ells, que es deia Tristany, va decidir apagar el projector amb el comandament a distància per fer-li la broma i tothom va començar a riure.

Laprofessora, que no s'havia adonat del que havia succeït, va demanar a un alumne, en aquest cas l'Arnau, que solucionés el problema, mentre que la resta no podia parar de riure. El Tristany, des del seu seient, va tornar a encendre el projector i l'Helga va reprendre els seus intents d'explicació. Aleshores el projector es va apagar de nou i un altre cop tothom es van fer un fart de riure.

Ella, desesperada, va començar a cridar que callessin i li expliquessin què estava passant. El Tristany, però, no va poder contenir el riure i l'Helga es va dirigir-se cap a ell amb la intenció de castigar-lo. En aquest moment, la professora va adonar-se que el Tristany tenia el comandament del projector i el va castigar fent-lo fora de classe.

6. PAU Juny 2014. Opció A, sèrie 3

En qualsevol grup humà podem observar actituds com les descrites per la narradora amb referència a les tres germanes de Gràcia. Expliqueu una situació semblant, d'algú que sigui víctima de les maledicències d'altres, que hàgiu viscut com a observador/a extern. Escriviu un text de vuitanta paraules, com a mínim.

Fa dos anys, l'Anna, la meva millor amiga, va ser objecte de diverses maledicències via Twitter. La primera difamació que li van fer es va basar en especular que havia estat infidel a la seva parella amb el germà d'aquesta. La notícia es va difondre ràpidament i el seu xicot, quan es va assabentar, la va deixar, sense voler escoltar cap tipus d'explicacions.

Després d'aquesta difamació, l'Anna tenia l'esperança que l'assetjador deixaria de difondre més calúmnies sobre ella, però no va ser així. Al cap de dues setmanes va penjar una imatge d'un xat de WhatsApp, on l'Anna criticava a tots els seus companys de classe, motiu pel qual van deixar-la de banda.

Com que les maledicències van continuar al llarg de l'any, l'Anna va decidir denunciar-ho. Al cap de tres dies, la policia va citar-la a comissaria per explicar-li que el culpable d'aquelles calúmnies havia estat el germà de la seva anterior parella. Aquest s'havia enamorat d'ella i no podia suportar que ella fos feliç amb cap altra parella que no fos ell.

7. PAU Juny 2009

Desenvolueu, en unes dues-centes paraules, UN dels temes següents:

a) Un viatge turístic interessant (podeu basar-vos en una experiència personal, o bé parlar d'un viatge ideal).

b) Característiques principals dels textos de divulgació científica.

L'any passat vaig marxar de vacances a Granada amb la Carla, la meva millor amiga, i vam allotjar-nos a casa dels seus avis durant tres dies.

El primer dia, vam aixecar-nos d'hora per anar a veure l'Alhambra, un gloriós monument que va ser concebut inicialment per allotjar a l'emir i la cort del regne nassarita. A la tarda, vam decidir anar a la platja de Motril, perquè feia una calor infernal i ens volíem refrescar.

Al dia següent, la Carla i jo vam decidir anar d'excursió a Pico Veleta perquè teníem molt d'interès en visitar el quart cim més alt d'Espanya. Cal dir que un cop vam arribar al pic, vaig quedar-me embadalida amb el paisatge que es podia contemplar des d'aquella alçada.

El darrer dia, vam voler visitar la Capella Reial de Granada, però no vam poder anar-hi perquè estava tancada a causa d'un enderrocament de la part posterior de la capella. És per aquest motiu que en comptes d'anar a la Capella Reial de Granada vam decidir visitar els jardins de Generalife.

Tenint en compte tot això, puc dir que va ser un viatge turístic molt ben aprofitat ja que vam veure els indrets més característics de la comunitat andalusa.

8. PAU Juny 2013

Expliqueu la celebració d'una festa que hagi acabat malament. Escriviu un text de vuitanta paraules, com a mínim.

L'any passat vaig sortir amb les meves amigues a celebrar l'aniversari de la Cèlia, el qual va resultar ser un desastre. Primer de tot perquè el restaurant on havíem d'anar a sopar ens va trucar per cancel·lar-nos la reserva en l'últim moment. Per això, vam acabar sopant en un bar on ens van servir un menjar repugnant.

Després, la discoteca on volíem anar va obrir una hora més tard del que nosaltres teníem previst, fet que vam haver d'esperar gairebé dues hores a la porta d'entrada de la discoteca.

En síntesi, podríem dir que va ser una festa caòtica, que no va acabar com esperàvem perquè no vam poder menjar bé i no vam gaudir de la festa posterior.

9. PAU Juny 2011

Escriviu un text de vuitanta paraules, com a mínim, en què expliqueu una situació inesperada que us hagi passat en el trajecte de casa vostra fins a l'institut (o fins a l'escola, quan éreu més petits).

Eren les set del matí d'un dimarts qualsevol, quan el meu despertador va sonar. Em vaig llevar molt emocionada, perquè era el primer dia de classe i desitjava poder retrobar-me amb els meus companys.

Seguidament, em vaig vestir i després vaig esmorzar tres croissants i un suc de taronja. Després, la meva mare em va portar cap a l'escola, però a mig camí vaig començar a vomitar embrutant-me tota de dalt a baix, de manera que vaig haver de tornar a casa per canviar-me de roba.

Un cop canviada, la meva mare em va portar de nou a l'escola. L'imprevist va fer que arribés tard, però tot i així vaig poder veure els meus companys i vaig gaudir del primer dia de classe, mentre jugàvem a jocs de taula, com el parxís.

En síntesi, podríem dir que el primer dia d'escola, en el trajecte d'arribada, va sorgir un lleu imprevist, que va provocar que arribés una mica tard, però que em va fer gaudir molt del primer dia d'escola.